

De flor a flor

L'Orchestra Fireluce presenta 'Segona florada', el disc pòstum amb Pau Riba al festival Ítaca | Al concert hi van col·laborar Roger Mas, Sanjosex, Enric Casasses i Memi March, entre d'altres

Un dels plats estrella del festival Ítaca ha estat l'estrena en directe del darrer disc de **Pau Riba** amb l'**Orchestra Fireluce**: *Segona florada* (U98 Music, 2022). El cantautor va esmerçar els darrers dies de la seva vida a deixar enllestit el disc, que acabaria esdevenint el seu testimoni musical. La seva mort, fa poc més de tres mesos, va fer que el concert es transformés en un homenatge a la seva figura amb la participació de diferents companys i amics, provinents tant del món de la música com del de la poesia. La cita va tenir lloc el dissabte 18 de juny a La Pera (el Baix Empordà), un dels nou municipis escollits per l'Ítaca per a celebrar la seva 10a edició. I l'expectació era alta, ja que el festival va penjar el cartell d'entrades exhaurides.

?Els peus a terra quan l'ànima s'embrancha / Oh, en Pau canta' va ser un dels dos haikús que van obrir la nit i que van precedir l'escolta de enregistrament de **Pau Riba** a *cappella* de "Dóna'm la mà"; una versió del poema de Joan Salvat-Papasseit musicat per **Martí Llauredó** -un dels Setze Jutges i alhora company de classe de **Riba**-, i que és la darrera cançó de *Segona florada*. Un preàmbul per a obrir el concert amb la cançó que també obre l'àlbum: "Ha explotat el big bang a dintre teu". L'absència de **Riba** va ser suplida a la majoria de les cançons per l'actor **Jordi Subirà**, qui entre el 2003 i el 2006 va formar part com a trompetista de l'**Orchestra Fireluce**. **Subirà** va afrontar el repte amb molta solvència, sense aparent intenció de mimetitzar l'original, dignificant el material amb la seva interpretació.

Memi March amb l'Orchestra Fireluche. Foto: Xènia Gasull

Els cellerencs van enfilear "Un matí de dissabte" i "Pugeu a bes", dues de les cançons del darrer disc, la darrera de les quals amb lletra del *fireluche* **David Sarsanedas**. I a partir d'aquí, un reguitzell de convidats va anar ocupant l'escenari de la plaça Catalunya de La Pera. Ho van fer **Memi March** -la darrera companya d'en **Pau**- i **Llull Riba** -el seu fill en comú-, que van afrontar "Sa meua mare"; una de les cançons de l'anterior disc conjunt *Ataràxia* (autoeditat, 2019).

Roger Mas i **Lluís Costa** -productor de *Segona florada*- van interpretar "D'Aina", la darrera composició de **Pau Riba**; una cançó dedicada a la filla de la seva companya **Memi**, que li donava llet materna per a pal·liar els efectes del càncer que finalment va acabar amb la seva vida. **Mas** va elevar la cançó amb la força de la seva veu, mentre que **Costa** va afegir-hi uns puntejos més sofisticats amb la seva guitarra elèctrica.

David Sarsanedas a la presentació de 'Segona florada'. Foto: Xènia Gasull

?I llavors, la vida seguirà, silvestre i anònima, o morirà. / Com moren els pobles si moren les paraules. / És la paraula l'ànima d'un poble' són alguns dels versos d'"Acorar", una musicació de la **Fireluce** sobre uns versos de Toni Gomila, que van sonar amb la veu pregravada de **Riba** i de l'enyorada actriu gironina Cristina Cervià. Va ser just abans que la poesia capturés el ritme de la dit amb **Núria Vernis** i **Oriol Sauleda** glossant a duo "La Deu còsmica" en una interpretació molt visceral. "Visions cadaquesnques" va donar pas a "La flor tancada", una cançó recuperada de *Disc dur* (On the Rocks, 1993) canviant el rock original per un ritme d'havanera.

Sanjosex amb l'Orchestra Fireluce. Foto: Xènia Gasull

Des de la Bisbal d'Empordà, **Sanjosex** va recuperar "La minyona de Reus", una cançó tradicional que **Riba** va cantar durant els seus anys amb **Pau i Jordi**, i que ara també va decidir enregistrar amb la **Fireluce** a *Segona florada*. "Ataràxia", la peça central del disc homònim que va unir **Riba** amb la banda de la Celler de Ter va posar punt i final a la primera part del concert.

El guitarrista de la **Fireluce Domènec Buïgues** -que va exercir durant tota la nit de mestre de cerimònies- havia anunciat a l'inici de l'espectacle: 'tenim a **Pau Riba** aquí amb nosaltres, i ens farà de director de tot el concert'. Tota una sèrie d'elements estaven disposats per a que el concert de La Pera estigués ple d'emocions: la presentació del treball pòstum de **Riba**, la presència de companys i artistes estretament vinculats a la seva vida, l'evocació a la seva veu enregistrada? però la sensació és que l'emoció es quedava de l'escenari cap endins. Les complicitats existien, però no acabaven de fluir cap al públic, que es va mostrar certament distant durant bona part de l'espectacle. En la darrera entrevista que **Riba** va oferir a Enderrock, va explicar que 'la perfecció no mola, no emociona'. En aquest cas, el formalisme d'una **Fireluce** que es va mostrar solvent en la seva recerca d'un color sonor propi, no va acabar de lligar amb el to de la nit, a cavall entre un recital poètic *underground* i un final de curs improvisat. Possiblement va ser una nit impregnada d'esperit **Riba**; però sense la seva presència era molt difícil trobar carismes a l'escenari que permetessin certa empatia.

Enric Casasses amb l'Orchestra Fireluce. Foto: Xènia Gasull

Els bisos de represa es van iniciar amb un **Enric Casasses** tot sol acompanyat de dues flautes per a recitar uns versos molt poc coneguts de **Riba**: "Cançó sense títol"; i "Erro", amb l'acompanyament a la guitarra d'en **Llull Riba**. Va ser en aquest moment que **Boïgues** va cridar a l'escenari a alguns dels músics de les bandes que van acompanyar a Pau Riba durant els darrers anys: **De Mortimers**, **PLAN** i **Mu**. La intenció va ser interpretar "Memimú", una cançó que **Riba** va dedicar a **Memi March**, i que va acabar essent un dels moments més fluïxos del concert.

"Nina de Miraguano", el poema de **David Sarsanedas** musicat per la **Fireluche** i esplèndidament recitat per **Pau Riba** va tancar el concert. La cançó que els va donar a conèixer i que va formar part del disc de la **Fireluche** *Tants caps, tants juguets* (Discmedi, 2013) va sonar aquesta vegada en la veu de **Jordi Subirà**. L'espectacle va acabar amb els músics saltant a l'escenari brandant un retrat de **Riba**.

El concert no va acabar de fer justícia a *Segona florada*; un treball notable amb un molt bon treball de producció de **Lluís Costa**, i que caldrà veure com es segueix desenvolupant en directe sense les 'flors' de les col·laboracions.

Foto final de la presentació de 'Segona florada' . Foto: Xènia Gasull